

Прилог

Оваа активност се имплементира од страна на
Смарт АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, во рамките на проектот
„Промоција на безбедна училишна средина“.

Проектот „Промоција на безбедна училишна средина“ се спроведува од страна на
Коалицијата на младински организации „СЕГА“ во партнерство со Македонскиот
центар за граѓанско образование, Првата детска амбасада во светот „МЕЃАШИ“ и
СМАРТ АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, а финансиски поддржан од
Детската фондација „Песталоци“.

**MACEDONIAN
CIVIC
EDUCATION
CENTER**

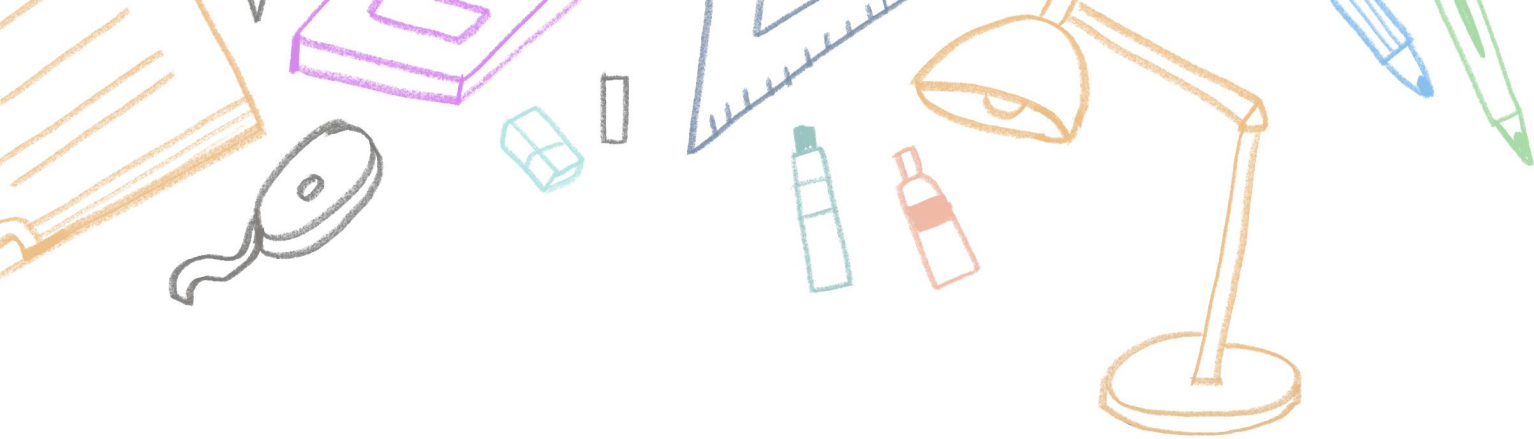

Прашања за дискусија

Промоција на безбедна училишна средина
Проект поддржан од Детска фондација Песталоци

ЕДУЛАБ

1. Што всушност претставува кибернасилство и како се разликува од другите форми на насилство?

Одговор: Кибернасилство претставува злоупотреба на дигитални технологии за намерно и повторливо малтретирање, заплашување или повредување други лица преку интернет-платформи како што се социјални мрежи, апликации за пораки и е-пошта. За разлика од физичкото или вербалното насилство, кибернасилството може да биде анонимно, постојано достапно (24/7) и може да стигне до голем број луѓе за кратко време.

2. Зошто луѓето избираат да се претстават анонимно на интернет и какви се последиците од тоа?

Одговор: Анонимноста на интернет често дава лажно чувство на безбедност и моќ. Луѓето можат да се чувствуваат слободни да се однесуваат агресивно или грубо бидејќи веруваат дека не можат да бидат идентификувани или казнети. Ова може да доведе до манипулација, ширење лажни информации, малтретирање и искористување други лица, а за жртвите може да значи долготрајна психолошка траума.

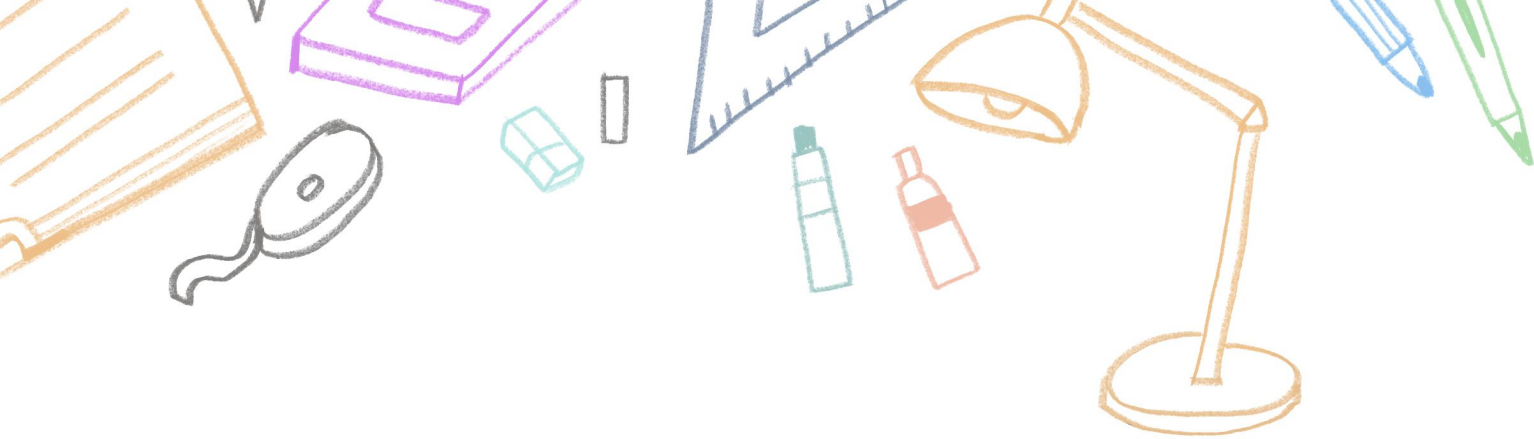
3. Како да ги препознаете и заштитите своите профили од лажни идентитети или закани?

Одговор: Прво, треба да бидете селективни за тоа кого прифаќате како пријатели или следбеници. Проверете дали профилот има доволно информации за личноста, автентични фотографии и конзистентна активност. За дополнителна заштита, користете приватни поставки, двофакторска автентикација и никогаш не споделувајте лични информации со непознати.

4. Какви активности можат да ја подигнат свеста за кибернасилството во нашата заедница и како да ги вклучиме сите ученици?

Одговор: Можеме да организираме интерактивни работилници со експерти за кибербезбедност и ментално здравје, да создадеме уметнички проекти (постери, видеа, блогови) кои ги нагласуваат опасностите од кибернасилството и да формираме „амбасадори за безбедност“ кои ќе ги едуцираат врсниците. Ангажирањето на учениците во овие активности ќе им помогне да се идентификуваат со пораката и да станат активни учесници во спречување на насилството.

5. Што можете да направите ако сте жртва на кибернасилство и зошто е важно да не молчите?

Одговор: Ако сте жртва, веднаш зачувајте ги доказите (слики од пораки, коментари), блокирајте го насилникот и пријавете го случајот на социјалната платформа. Но, најважно, споделете го проблемот со родител, наставник или училиштен психолог – тишината само го зајакнува насилникот. Со споделување, можете да добиете поддршка и да спречите натамошно малтретирање.

6. Кои знаци можат да ве предупредат дека некој профил на социјалните мрежи е можеби лажен или опасен?

Одговор: Знаци на лажен профил се малку или никакви лични информации, фотографии кои изгледаат „совршено“ или професионално, профили кои имаат само неколку пријатели или се создадени неодамна. Исто така, ако личноста избегнува директна комуникација или прашува за приватни информации, треба да бидете внимателни.

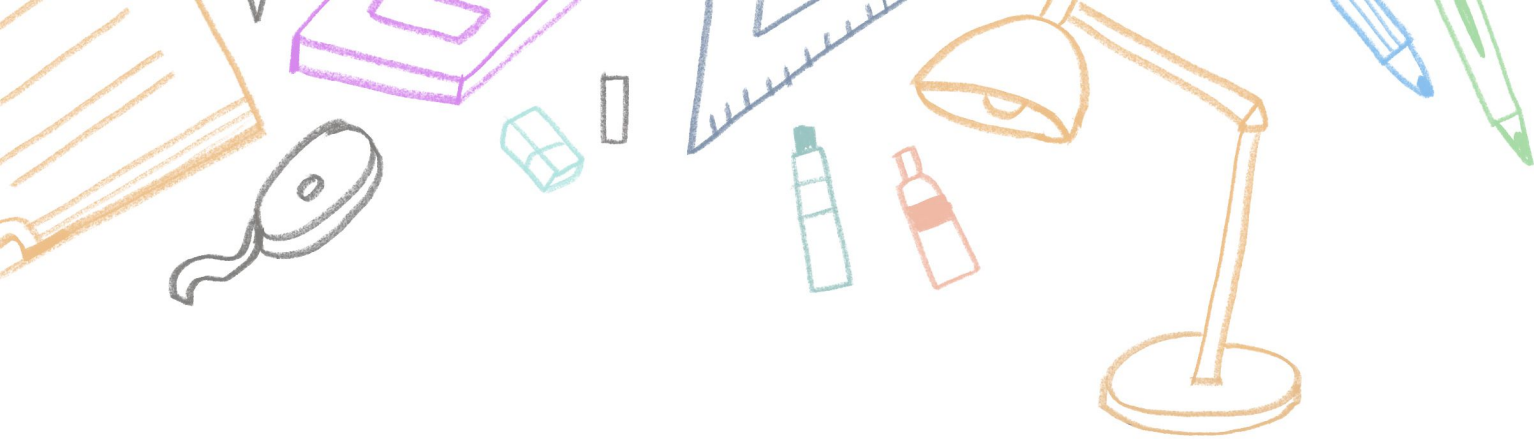
7. Зошто младите треба да зборуваат за кибернасилството со своите родители и наставници и како тоа може да влијае врз нивната психолошка состојба?

Одговор: Разговорот за кибернасилството може да помогне младите да разберат дека не се сами и да добијат поддршка за решавање на проблемите. Кибернасилството може да води до анксиозност, депресија и чувство на изолација, но, преку отворени разговори, можеме да ги направиме младите посилни и да ги спречиме негативните последици.

8. Како точно се препознава кибернасилство, особено кога насилникот користи суптилни или индиректни методи?

Одговор: Кибернасилството може да биде директно, како заканувачки или навредливи пораки, но и индиректно, како споделување приватни информации без дозвола, измислување гласини или исклучување од групи. Важно е да препознаеме дури и суптилни форми на малтретирање, бидејќи тие можат да имаат исто толку штетни последици како отвореното малтретирање.

9. Што може секој од нас да направи за да ја зголеми личната безбедност на интернет, но и да помогне во заштита на другите?

Одговор: Користете силни и уникатни лозинки за различни профили, редовно ажурирајте ги безбедносните поставки и користете двофакторска автентикација. Дополнително, бидете поддршка за оние кои се жртви, помагајќи им да го пријават насилството или да се справат со последиците.

10. Каква улога може да има училиштето во заштита на учениците од кибернасилство и како наставниците и учениците можат да работат заедно?

Одговор: Училиштето може да создаде средина во која се поттикнува поддршка преку програми за едукација и поддршка. Учениците можат да станат „киберпријатели“ – да го промовираат безбедното однесување на интернет и да им помагаат на врсниците во заштита од насилство.

